

tioner mod mig. Det er en Bei, som jeg ikke agter at betræde, men for saa vidt som det skulde være Tilfældet, vil jeg tilbagevise dem med de Følelser, som de fortjene. Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem har fremsat de Ansler, som han havde mod mit Foredrag, her i Salen, hvor vi have Berøverne foreliggende, som vi fra begge Sider kunne beraabe os paa. Det ærede Medlem var først misforstået med, at jeg havde sagt, at han havde udtalt sig om det foreliggende Forslag som et, der i sig var meget paastjønnelesværdigt. Jeg kan ikke se rettere, naar jeg læser hans Ord i Tidenden, som jeg iøvrigt den Gang, jeg udtalte mig, ikke havde liggende for mig, end at jeg deri finder fuldstændig Bekræftelse paa, hvad jeg sagde; thi naar det ærede Medlem ikke alene sagde, at det er et godt udarbejdet Forslag fra Ministerens Standpunkt, men dernæst udtrykkelig spiede til, at der ikke var saa Bestemmelser i dette Lovforslag, som han for sit Bedkommende betragter som Fremskridt og Forbedringer, og endelig tilspiede, at Grundlaget ikke var anderledes, end at der derpaa kan bygges en videre Forhandling gennem Endringer i Udvalget o. s. fr., saa siger jeg, at det er en Modtagelse af et Lovforslag, som mange Ministre vilde finde fortjener al Paastjønnelese. Det forekommer mig ogsaa, at den blev det ærede Medlem til Del ikke blot fra Ministerens Side, men ogsaa fra Andre, som staa Ministeren nær. Ganske vist er denne Paastjønnelese en Del formindsket efter hans Udtalelser idag, men dem kunde jeg ikke tale om, da jeg ikke kendte dem. Fremdeles antede det ærede Medlem over, at jeg havde udtalt mig, som om han de tidligere Gange, denne Sag har været til Behandling, havde delt vore Ansuelser om den rette Fremgangsmaade, uagtet han ikke havde været tilstede. Jeg har udtrykkelig reserveret mig i saa Henseende, jeg sagde, at, saa vidt jeg vidste, delte han vor Opfattelse angaaende den rette Fremgangsmaade; men i alt Fald var jeg vis paa, at Fxertallet af hans nuværende Meningsfæller — naturligvis dem, der den Gang tog Del i Forhandlingen — delte den, og endelig at han i Udvalgene, hvor han begge Gange havde havt Sæde, havde arbejdet efter den Fremgangsmaade, hans daværende Meningsfæller vare blevne enige om. Dette har jeg udtrykkelig sagt, og der staaer ikke Noget om, om han har været tilstede eller ikke ved første Behandling; thi jeg havde i den Henseende ikke nogen klar Grundring, og derfor tog jeg det Forbehold, som jeg gjorde. I øvrigt veed jeg ikke, hvorfor

det ærede Medlem egentlig vilde fremsætte denne Anse; thi han indrømmede selv siden, at han nu havde forandret sin Stilling i den Henseende, at han nu vilde forhandle, hvad han formodentlig den Gang ikke har villet. Han tillagde mig fremdeles noget Saadant, som at jeg skulde have villet foreskrive ham, hvilken Del han maatte tage i 1ste Behandling. Det har aldrig kunnet falde mig ind at ville foreskrive det ærede Medlem Noget, ja, ikke en Gang at ville give det ærede Medlem noget Raad, thi jeg er temmelig sikker paa, at saa vilde det, i det Mindste i den nuværende Samling, have den modsatte Virkning. Det ærede Medlem beraabte sig dernæst paa, at han havde forandret sin Stilling. Sa, det har jeg ogsaa lagt Mærke til, at han offentlig har sagt, at nu havde han forandret sin Stilling, nu vilde han forhandle; men saa forekommer det mig besynderligt, at han saa meget kan bebrejde os Andre, at vi ville forhandle, og at han oven i Kjøbet giver denne Forhandling en Udstrækning, som aldrig har ligget i det Ord Forhandling. Vi have brugt dette Udtryk, at vi ville forhandle i den Forstand, at vi ikke ville afstære hele Rigsdagens Virksomhed ved at negte Finantsloven, men vi have aldrig brugt dette Udtryk i den Forstand, at vi skulde ville forhandle et hvilket som helst Forslag, som kom frem i Thinget og til en hvilken som helst Tid. Vi have selvfølgelig forbeholdt os den Ret, vi have ifølge Grundloven til at behandle eller forkaste ethvert Forslag efter vor Overbevisning om det Rette. Jeg skal iøvrigt ikke komme videre ind paa den politiske Stilling; der er vist talt mere end nok om den, og den er af den Bestaffenhed, at Kjendsgjæringer bedst kunne klare den. Jeg tvivler ikke om, at flige Kjendsgjæringer allerede ere komne tilstede i den forløbne Del af Samlingen og ogsaa fremdeles ville vedblive at komme tilstede paa en saadan Maade, at den Opfattelse, som det ærede Medlem gjorde gjældende, vil vise sig at være aldeles ugrundet. Jeg skal slutte med, at jeg heller ikke kan tillægge mig den Ære at være Fader til den nuværende politiske Situation; er der Noget, der har den Ære, tror jeg meget snarere, det er det ærede Medlem.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har begjært Ordet for tredje Gang, nemlig for en kort Bemærkning; hvis Thinget samtykker deri, skal jeg